

**ת"פ 12851/01 - מדינת ישראל נגד אורות ערכים תורה
ומסורתייה פולישוק**

בית הדין האזרחי לעבודה ירושלים

ת"פ 12851-01-22

29 אוקטובר 2023

לפני:

כב' השופט דניאל גולדברג

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד אנטואנט חניה

הנאשמים:

1. אורות ערכים תורה ומסורת
2. יהודה פולישוק
ע"י ב"כ: עו"ד דוד שמואלביץ

החלטה

1. לפני בית הדין בקשה הנאים לביטול כתוב האישום לפי סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982.
2. בכתב האישום נטען שבתקופה שבין 9/2018 עד 9/2019, ניכתה הנואמת 1 משב ram של 16 מעובדי, סוכנים בין הפרשות של אותם עובדים לקופות גמל, אך לא העבירה את הכספיים לקופות הגמל בתוך 30 ימים מהיום שבו רואים כמולן את השכר שמננו בוצעו הnicknames. לנואמת 1 ייחסו 165 עבירות. לנואם 2, כנושא משרה בנואמת 1, ייחסו 104 עבירות בכך שלא עשה כל שניית לעשות כדי למנוע את ביצועו אותן עבירות על ידי הנואמת 1.
3. הנאים כפרו כפירה כללית בעבודות שנטענו בכתב האישום.
4. בבקשתם טוענים הנאים שהגשת כתב האישום כנגד מהו אכיפה בררנית, שכן מדיניות האכיפה השיטיתית של המאשימה היא נקיטת אמצעי אכיפה חלופיים בדמות הטלת עיצומים כספיים או חתימת הסדרים מותנים. לטענת הנאים, המאשימה לא הצביעה על טעמים מוצדקים לחריגת מדיניות זו בעניינם. הנואם 2 טוען שדברים נכונים ביותר שאת לגבי.
5. הנאים מטעימים שהנאמת 1 עוסקת מאז שנת 2006 ביזום, הקמה וניהול של תכניות חינוכיות לציבור הרחב בונשי זיהות יהודית, הפעילה פרויקטים בהיקפים גדולים והעסקה عشرות עובדים, במימון ממשלתי ובמימון של

נדבנים, ולרבה הצער, נקלעה החלט משות 2015 לגירעונות כבדים בשל איורומים בהעברת תשלומיים מצד משרדיה הממשלה השונים, שבטעים נגם לנשאתה 1 קושי תזרימי קיצוני, שהחמיר בשנת 2018-19 בשל חוסר היציבות הממשלתית. כך, בסוף שנת 2019 הנאשמה הייתה בגרעון בדף 12,337,491 ₪, ובשנת 2020 בגרעון של 11,884,436 ₪. חרף האמור, הנאשם, ובפרט הנשם 2, עשו כל שניית כדי לשא "יגרם עיכוב בהעברת תשלומיים לעובדי הנאשמת 1, לרבות מתן ערבות אישית בריבית חריגה של הנשם 2, ואף שילם מכיסו חלק מן התשלומיים שנוכו בסך 11,656 ₪, אף שהוא כלל לא היה מנכ"ל הנאשمة 1 בראשית התקופה נשוא כתוב האישום. הנאשם טענים שבמאות מקרים המאשימה פעלה באופן שונה ולא העמיד לדין חסודים, והיפנתה ל-30 מקרים שהמאשימה פירסמה, שבהם נערכו הסדרים מותניים עם תאגידים במרקמים דומים, אף חמורים יותר.

6. לטענת הנאשמים, לא נשקלו בהחלטה להגיש את כתב האישום נסיבותו האישיות של הנשם 2, הנזק שייגרם לו כאיש ציבור בהכתמתו בכתב פלילי, נסיבות ביצוע העבירה שלא כללו תכנון מוקדם והסיבות שהביאו לביצועה, שאין באחריות הנשם 2, תוכאת העבירות - העובדה שהפיגורים הושלמו - לא נשקללה ושיטוף הפעולה של הנשם 2 עם החקירה ומתן ערבות אישית ותשלום אישי. שיקולים אלה, שהמאשימה חייבת לשוקלם בהתאם לנוהל הייעץ המשפטי לממשלה בעניין הסדר מותנה, מחיבים ביטול כתב האישום והפנית המאשימה לאפיק חלופי של הסדר מותנה או הטלת עיזום כספי, הליר שהופעל ב-141 מקרים של עמותות ומוסדות חינוך בגין עבירות זחות, ובמקרה מסוים - הואשם מעסיק בעבירות נוספת, בעוד שכתב האישום עניינו אך בעבירה של אי העברת כספים שנוכו משבך עובדים לקופת הגמל.

7. בית הדין עיין בנספח 7 לבקשתו, עליו מבוססת טענת הנאשמים לחrigה בלתי מוסברת מדיניות האכיפה הנוגגת, ולא שוכנע שההחלטה המאשימה להגיש כתב אישום מהווה "התנהגות שעורוריתית" או כי הגשתו עומדת בסתריה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית. אמנם יש קושי לאמצז, ללא בירור, את טענת המאשימה בדבר החמרה המדיניות האכיפה, בהינתן שהסדרים שהנאשמים היפנו אליהם באופן ספציפי (מקרה 6, מקרה 15, מקרה 20) עניינם באירועים מהשנים 2016 ו-2017, ואולם ניתן לבדוק את העובדות ש郿ורטות בכתב האישום מן המקרים האמורים בהיבטים רלוונטיים כמו אורך תקופת ביצוע העבירות הנטענות ומספר העובדים שבהם מדובר. לגבי מקרה 20 צוין שמדובר "במקרה נקודתי", במקרה 15 נוגע לשלווה עובדים, ואילו במקרה 6 עוסק לכארה בעניין של "עובד". כך שהביסיס העובדתי לטענת האכיפה הבהיר לא הוכח.

8. אשר לטענה כי היה על המאשימה לנתקוט אמצעי אכיפה מינימלית לפי חוק הגברת האכיפה על דיני העבודה, תשע"א-2011, מתגובה המאשימה עולה כי ננקטו כנגד הנאשמים היליכים לפי חוק זה גין עבירות אחרות בתחום דיני העבודה, מכל מקום, לעבירות נשוא כתב האישום נודעת חומרה יתרה כפי שעולה מן העונש המקסימלי שנקבע לה, שכלל מאסר, ואין כל מקום להתערב בשיקול דעתה של התביעה להגיש כתב אישום ולא להתייחס אליה כאלו עבירה מנהלית.

9. התוצאה היא שנדחת בקשה הנאשמים לביטול כתב האישום.

10. דין הוכחות נקבע ליום 7.5.24 בשעה 10:00.

ניתנה היום, י"ד חשוון תשפ"ד, (29 אוקטובר 2023), בהעדך הצדדים ותשילוח אליהם.